

РЕШЕНИЕ

№ 11851

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 20.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **12784** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 256 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по подадена жалба от И. Л. П. от [населено място], чрез пълномощника си адв. У., срещу неоснователно бездействие на кмета на район Л., СО, да изпълни задълженията по чл. 40, ал. 1 и ал. 2, чл. 43, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от НРУУРОЖТСО.

В жалбата са изложени съображения за основателността ѝ. Посочва, че поискал от район Л. на СО да закупи жилището, в което е настанен, със заявление с вх. № РЛЦ21-ГР94-530/22.03.2021 г. и заявление с вх. № РЛЦ21-ГР94-797/26.04.2021 г., като до подаването на жалбата - 06.12.2024 г., не е уведомен за движението на преписката. Поради това счита, че е формирано бездействие по смисъла на чл. 256, ал. 1 от АПК от кмета на СО, район Л.. Моли за осъждане на кмета на СО, район Л., на основание чл. 256, ал. 1 от АПК, да изпълни задълженията си, пряко произтичащи от НРУУРОЖТСО.

В допълнителна молба, процесуалният представител на жалбоподателя посочва, че след като се е запознал с материалите по делото е установил, че след работата на комисията, назначена от кмета на район Л., СО е изготвен списък-предложение за продажба на общински жилища, но той не е изпратен на кмета на СО. Това означава, че ответниците кмета на СО и Столичния общински съвет няма как да са формирали бездействие, тъй като те не са били уведомени за започналата процедура.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез адв. У. моли за отмяна на обжалваното бездействие. Счита, че след като процедурата е започнала, няма как кмета на р-н Л. да

бездействия вече години, след като е установил, че жалбоподателят отговаря на всички изисквания на закона и наредбата на СО. Моли съда да задължи кмета на р-н Л. да изпълни задълженията си. Претендира присъждане на възнаграждение по представен списък.

Ответната страна, кмета на СО, район Л., изразява становище за неоснователност на жалбата. Посочва, че на 13.12.2022 г. е проведено заседание на комисията, назначена със заповед № РД-09-194/15.09.2022 г. на кмета на СО, район Л., на което е разгледано заявлението на жалбоподателя с вх. № РЛЦ21-ГР94-797/26.04.2021 г. Комисията е взела решение, че заявителят отговаря на условията посочени в чл. 38, ал. 4 от НРУУРОЖТСО. Счита, че към момента на подаване на жалбата не е формирано фактическо бездействие, тъй като е налице сложен фактически състав по НРУУРОЖТСО. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, чрез юрк. Х. моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Счита, че от представения списък за продажба е видно, че някои от заявителите са подали заявление още през 2020 г. и няма нормативен срок за изготвяне на такъв списък. Сочи, че този списък не може да бъде от едно лице, а следва да се съберат няколко заявления, което става в рамките на година-две, а понякога постъпва само едно заявление в рамките на една година. Счита, че няма как да бъде вменено задължение на кмета на СО, р-н Л. да се произнесе с нарочен акт. Посочва, че правомощието на кмета е да организира комисия, която да каже дали заявителя, в случая жалбоподателя, отговаря на изискванията. Има решение на СОС към момента, че продажбата на общински жилища е спряна. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Моли да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № РД-09-47/04.03.2014 г. на кмета на СО, район Л., жалбоподателят и членовете на семейството му са настанени в общинско жилище - апартамент № 3, находящо се в [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1.

На основание заповедта за настаняване, на 05.03.2014 г. е сключен безсрочен договор за наем по чл. 22, ал. 1 от НРУУРОЖТСО с № ЖН-001/05.03.2014 г.

Със заявление с вх. № РЛЦ21-ГР94-797/26.04.2021 г. по описа на СО, район Л., П. е пожелал да закупи общинско жилище - апартамент № 3, находящо се в [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1.

Със заповед № РД-09-194/15.09.2022 г., кметът на СО, район Л., е назначил комисия, която да проучи наличието или липсата на условия за продажба на общински жилища, да изготви списък - предложение за продажба на жилища до кмета на СО, да съгласува изготвен оценителен протокол, както и да изготви мотивирани предложения за прекратяване на образувани преписки за продажба.

На 13.12.2022 г. е проведено заседание на комисията по чл. 40 от НРУУРОЖТСО, обективизирано в протокол № 1/13.12.2022 г., на което е разгледано заявление, с вх. № РЛЦ21-ГР94-797/26.04.2021 г. от жалбоподателя. След разглеждане на заявлението, комисията е взела решение, че дава съгласие за продажба на общинско жилище на И.

П. - апартамент № 3, находящо се в [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1.

След дадени от съда указания, ответникът е представил изготвен от комисията списък-предложение за продажба на общински жилища, като е посочил, че списъкът е изготвен след приключване на работата на помощната комисия, на 13.12.2022 г.

В становище е отразено, че не се откриват данни преписката, ведно със списъкът, да е изпратена в СОС.

Жалбата е подадена на 06.12.2024 г. директно в съда.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е незаконосъобразно бездействие на кмета на район Л., СО, да изпълни задълженията по чл. 40, ал. 1 и ал. 2, чл. 43, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от НРУУРОЖТСО, като се иска съдът да задължи ответника да изпрати на кмета на СО преписката по подаденото заявление за закупуване на общински имот.

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от активно легитимирано лице, подало искането за закупуване на общинско жилище. Жалбата е подадена в срока по чл. 256, ал. 1 от АПК, тъй като се оспорват фактически действия произтичащи от нормативен акт - НРУУРОЖТСО. Съобразно цитираната разпоредба, бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове.

Компетентен да се произнесе по подадената жалба срещу неоснователно бездействие на кмета на СО, район „Л.“ е АССГ, поради което с жалбата е сезиран надлежният орган.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Жалбоподателят моли за защита срещу неоснователно бездействие за изпращане на преписката до кмета на СО по подадено от него заявление. Защитата срещу незаконосъобразните бездействия е разписана в чл. 256 от АПК.

Както бе посочено по-горе, съгласно нормата на чл. 256, ал. 1 от АПК, бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове. В ал. 2 на чл. 256 от АПК е посочено, че неизвършването на фактически действия, които административния орган е длъжен да извърши по силата на закона, подлежат на оспорване в 14-дневен срок. Фактическият състав на цитираните две правни норми включва наличие на задължение за административния орган, произтичащо пряко от нормативен акт или след сезиране от заинтересована страна, да извърши конкретни фактически действия при проявлението на определен юридически факт и съответно бездействието на административния орган – неизвършването на тези действия. Бездействието е липса на физическа изява на действие, което следва да се извърши по силата на закона. Т.е., защитата срещу неоснователните бездействия от страна на административен орган е уредена в две хипотези. Предмет на осъдителния иск по чл. 256, ал. 1 и чл. 256, ал. 2 АПК е правото на лице или организация на конкретни фактически действия от административен орган, за които органът е задължен пряко от закона или пък е бил сезиран от лицето.

Разликата между двете разпоредби се изразява в наличието на пряко задължение от правна норма, като и в двата случая се касае за фактически действия.

В конкретния случай, съдът намира, че е налице първата от двете хипотези. Настоящият съдебен състав намира, че е налице бездействие от страна на ответника да изпрати на кмета на СО административната преписка по подаденото от жалбоподателя заявление с вх. № РЛЦ21-ГР94-797/26.04.2021 г. по описа на СО, район Л., с което е пожелал да закупи общинско жилище - апартамент № 3, находящо се в [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1.

Процедурата по продажба на общинско жилище представлява сложен фактически състав, включващ в себе си административно правна и гражданско правна част. Приложими са правилата на НРУУРОЖТСО, приета въз основата на законовата делегация на чл. 45а и чл. 47 от ЗОБС.

Съгласно чл. 36, т. 1 от НРУУРОЖТСО, СОС определя жилищата, които се продават на наемателите, настанени в тях по административен ред. Съобразно чл. 39 от НРУУРОЖТСО, производството по продажба на общинско жилище започва по депозирано заявление от правоимощното лице. Съобразно нормата на чл. 40, ал. 1 от НРУУРОЖТСО, при подадено заявление за закупуване на общинско жилище по чл. 39 от НРУУРОЖТСО, кметът на района назначава комисия, която проучва наличието или липсата на условията по чл. 37 и чл. 38, ал. 1, 3 и 4. Съгласно посоченото в ал. 2 на чл. 40 от НРУУРОЖТСО, въз основа на решението на комисията кметът на района изготвя списък-предложение за продажба до кмета на Столична община. А в съответствие с текста на ал. 3 от същата разпоредба, при отрицателно решение на комисията, кметът на района прекратява образуваната преписка и уведомява писмено заявителите. В разпоредбата на чл. 41 от НРУУРОЖТСО е посочено, че въз основа на предложените от кметовете на райони списъци, кметът на СО внася доклад в СОС за определяне жилищата за продажба. След приключване на процедурата по чл. 40 и чл. 41 от НРУУРОЖТСО, СОС със свое решение определя предназначението общински жилища за продажба на наематели, настанени в тях по административен ред. След решението на СОС, приключва етапа по преценка на нуждата от закупуване и преценката дали заявителя отговаря на изискванията за закупуване. Следващата част от процедурата е разпоредителна – издаване на заповед за продажба и приключва със сключване на договор за продажба /гражданско правната част/.

От посочената законовa регламентация е видно, че Комисията по чл. 40, ал. 1 от НРУУРОЖТСО е помощна комисия на кмета на района, която се назначава от него и чиято задача е да проучи дали заявителят отговаря на условията по чл. 37 и чл. 38, ал. 1, 3 и 4 от НРУУРОЖТСО. При липсата на отрицателно становище на помощната комисия, при която се прекратява образуваната преписка и се уведомява писмено заявителите, задължен административен орган по заявлението за закупуване на общинско жилище е кметът на района. Т.е., при положително становище на помощната комисия, последващото действие е на кмета на района, който изготвя списък-предложение за продажба до кмета на Столична община.

От анализа на разпоредбите на Глава VI на НРУУРОЖТСО се налага извод, че по отношение на процесната продажба, дейността на кмета на района и районната администрация е чисто фактическа. Само по себе си фактическо е действието по изготвяне на списък-предложение от кмета на района до кмета на СО, доколкото последният е компетентен да извърши продажбата. Или по същество, дейността на комисията по чл. 40 и кмета на района се свежда до фактическо събиране на данни и

тяхното изпращане на кмета на Столична община.

От данните по делото се установява, че И. П. е подал заявление с вх. № РЛЦ21-ГР94-797/26.04.2021 г., с което е поискал да закупи общински жилищен имот, в който е бил наемател. Впоследствие, със заповед № РД-09-194/15.09.2022 г. на кмета на СО, район Л., е назначена Комисия по чл. 40 от НРУУРОЖТСО, която да проучи наличието или липсата на условия за продажба на общински жилища, да изготви списък-предложение за продажба на жилища до кмета на СО, да съгласува изготвен оценителен протокол, както и да изготви мотивирани предложения за прекратяване на образувани преписки за продажба. Комисията по чл. 40 от НРУУРОЖТСО е провела заседание на 13.12.2022 г., и след разглеждане на заявление с вх. № РЛЦ21-ГР94-797/26.04.2021 г. на жалбоподателя, е взела решение, че дава съгласие за продажба на общинско жилище на И. П. - апартамент № 3, находящо се в [населено място], ул. А. Р., № 1а, вх. Б, ет. 1. След взетото становище е изготвила списък-предложение на преписките за закупуване на общински жилища. Следващото се след това действие е задължението на кмета на района да препрати списъка-предложение на кмета на СО, за да може кмета на СО да предприеме последващите действие от описания по-горе фактически състав. Това фактическо действие по препращане на списъка-предложение, не се установи по делото да е извършено от кмета на район Л..

В настоящия случай, след като комисията е проучила наличието на условия за продажба на общинско жилище по отношение на П., то кметът на СО, район Л. не разполага с оперативна самостоятелност да преценява дали да изпрати на кмета на СО списък-предложение за продажба на жилища. Той следва да процедира при условията на обвързана компетентност и за кмета на район Л., СО, не съществува друга възможност, освен да го изпрати. След като не е изпълнил задължението по чл. 40, ал. 2 от НРУУРОЖТСО, е налице бездействие от страна на ответния орган, като процедурата не е била довършена поради това бездействие.

Неоснователно е възражението на кмета на район Л., че съгласно НРУУРОЖТСО той няма задължение за препращане на преписката на кмета на СО. Това е така, тъй като макар изрично да не е разписано в Наредбата, задължението за извършване на действия по препращане се подразбира от съвкупния анализ на разпоредбите и последователността на процедурата. Извършването на тези действия по препращане на заявлението и изготвения списък-предложение за закупуване от кмета на района, са единствения начин кмета на СО да бъде информиран за наличието на заявление за закупуване, приключило с положително становище от комисията.

Неоснователно е възражението и, че тъй като не е разписан срок за това препращане, то за органа не е налице бездействие. Действително не е разписан такъв срок, но това е без правно значение тъй като основен принцип на правото е, че държавата и общините следва да упражняват правата си добросъвестно и законосъобразно, като издаването на административни актове и извършването на дължимите действия, следва да се осъществява в разумни, кратки срокове. Доколкото извършването на фактическо действие е приравнено по реда за обжалване на производството по издаване на административен акт, то и сроковете за извършване на тези действия, ако не е предвидено друго, са същите – 7-мо дневен за извършване на услуга и 14 дневен за издаване на акт. В този смисъл, най-късно в 14-дневен срок, кмета на район Л. е следвало да препрати на кмета на СО списъка-предложение за закупуване на общинското жилище. Освен това, дори да не се приеме този аргумент, извършването

на фактическо действие следва да се извърши в разумен срок. Като срок от повече от две години от изготвяне на списъка-предложение в никакъв случай не е разумен.

Отново неоснователно е възражението на ответника, че не е целесъобразно да изпраща списък-предложение, съдържащ само едно заявление и изчаквал събирането на повече. Изпращането на списъка-предложение не отнема никакъв ресурс на ответника и такова изчакване може да доведе до нарушаване правата на съответните заявители.

Предвид изложеното, като не е изпратил списъкът-предложение на кмета на СО в период повече от две години от изготвянето му, кметът на район Л. е допуснал неоснователно фактическо бездействие.

Следва да бъде уточнено, че независимо от това, че поради бездействието си в период от значително забавяне от повече от две години ответникът не е изпратил преписката на кмета на СО, то за него продължава да съществува това задължение.

Предвид изложеното, настоящия съдебен състав намира, че за кмета на СО, район Л. и неговата администрация е налице незаконосъобразно бездействие, Налице е неизпълнение на задължения за фактически действия. Всичко това налага жалбата да бъде уважена като основателна, а ответникът да бъде задължен да окомплектова и изпрати на кмета на СО преписката по Заявление РЛЦ21-ГР94-797/26.04.2021 г. от И. Л. П..

По разноските:

Жалбоподателят претендира разноски по делото, като такива следва да бъдат присъдени. Претендират се разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лв. и държавна такса в размер 10 лв., за които се представят доказателства за извършените плащания. Процесуалният представител на ответника е направил възражение за прекомерност на поисканото адвокатско възнаграждение. Съобразно разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредбата за възнаграждения за адвокатска работа, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лв. В настоящия случай поисканите разноски са почти в определения в Наредбата минимум, поради което следва да не се уважава възражението за прекомерност от страна на процесуалния представител на ответника и на жалбоподателят се дължат разноски общо в размер на 1210 лева.

На ответника не се дължат разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 256, ал. 3 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА кмета на Район „Л.“ – Столична община да предприеме дължимите фактически действия по Заявление вх. № РЛЦ21-ГР94-797/26.04.2021 г. по описа на СО, район Л., а именно да окомплектова и изпрати на кмета на Столична община преписка по Заявление вх. № РЛЦ21-ГР94-797/26.04.2021 г. за закупуване на общинско жилище - апартамент № 3, находящо се в [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1 от И. Л. П. от [населено място], ведно със списък-предложение на комисията по чл. 40 НРУУРОЖТСО като **ОПРЕДЕЛЯ СЕДМОДНЕВЕН** срок от влизане в сила на настоящото решение за предприемане на посочените действия.

ОСЪЖДА Столична община **ДА ЗАПЛАТИ** на И. Л. П., с ЕГН [ЕГН] сумата от 1 210 лв. представляващи направени по делото разноси за адвокатско възнаграждение и държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: